

ת"פ 7858/02/21 - מדינת ישראל - תביעות לכיש נגד מיכאל לוז'נסקי - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

18 דצמבר 2023

ת"פ 7858-02-21 מדינת ישראל נ' לוז'נסקי(אסיר)
לפני כב' השופטת בכירה נגה שמואלי-מאייר

המאשימה

מדינת ישראל - תביעות לכיש
ע"י ב"כ עוה"ד הילה מלול - נוכחת
נגד

הנאשם

מיכאל לוז'נסקי - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה - נוכח

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי המתואר בכתב האישום במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בכתובת: הנביא מלאכי 8 באשדוד (להלן: "הדירה").
2. ביום 31.07.2019 סמוך לשעה 11:00, בשולחן הצמוד למיטתו, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1.3161 גר' נטו; כמו כן, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 0.7018 גר' נטו בתוך נייר מקופל - והכול לצריכתו העצמית.
3. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה"; "פקודת הסמים המסוכנים").
4. הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש, אך הוסכם ביניהם כי יתקבל תסקיר בעניינו של הנאשם אשר יבחן את שאלת הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.
5. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקירים ובסופם לא בא השירות בהמלצה להורות על הארכת המאסר המותנה והמליץ להשית על הנאשם ענישה מוחשית ומצבת גבולות להתנהגותו. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתיחס בהמשך.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

6. **המאשימה**, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על חומרת מעשיו בדגש על כך שהנאשם ביצע את המיוחס לו סמוך למאסרו האחרון. בהמשך לכך, עתרה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם

עמוד 1

הנע בין מאסר מותנה ועד לכמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. משסברה המאשימה כי בעניינו של הנאשם אין מקום לסטות לקולה בשל שיקולי שיקום וכי עניינו אינו נכנס לגדרי המקרים המצדיקים את הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, הלה עתרה להשית על הנאשם עונש בדמות הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, לצד ענישה נלווית.

7. **מנגד, בא כוח הנאשם**, חלק על מתחם העונש שלו עתרה המאשימה וטען שבהתאם לשינוי מדיניות הענישה בעבירה אותה עבר הנאשם, הרי שעל המתחם לנוע החל מקנס ברף התחתון. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, הפנה הסנגור לרף החומרה הנמוך הטמון במעשיו של הנאשם; ואילו בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנה הסנגור לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לגילו ולחלוף הזמן. מכל האמור עתרה ההגנה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך למתחם להסתפק בעניינו בענישה הכוללת את הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, ולחילופין להורות על הפעלת המאסר המותנה בחופף לעונש המאסר אותו ריצה הנאשם במעמד הטעונים לעונש.
8. **הנאשם**, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. בהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין, ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, בשלב הראשון יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ולאחר מכן ישית על הנאשם עונש תוך בחינה אם יש מקום לסטות בעניינו מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (על אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (05.08.2013)).
10. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, והכל כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.
11. בכל הנוגע לפגיעה בערכים המוגנים בעבירת החזקת הסם לצריכה עצמית, נדמה כי אין צורך להכביר מילים על אודות החומרה הכרוכה בעבירה זו. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.
12. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם ייתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 **עודה נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.12.1988); ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** [פורסם בנבו] (04.07.2012); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (06.09.2012)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שמשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).
13. עם זאת, בשים לב לכמות הסם אותה החזיק הנאשם לצריכתו העצמית ולשינוי מדיניות הענישה בעבירה זו ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הנדון אינה מצויה ברף גבוה**.
14. **אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**, כפי העולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם מסר כי

- החזקת הסמים נועדה לשימוש האישי כדי לספק את התמכרותו. כמובן שאין בכך כדי להצדיק במאומה את ביצוע העבירה, אך ברי כי אין דינו של אדם אשר מחזיק סמים כדי לסחור ולהפיץ אותם לציבור, כדין אדם אשר מחזיק סמים מסוג קנבוס אך כדי לספק את התמכרותו.
15. באשר למדיניות הענישה הנוהגת **בעבירה של החזקת סם הקנבוס (או החשיש), לצריכה עצמית בכמויות דומות לאלו שבעניינינו**, הרי שסקירת הפסיקה מלמדת כי קיים מנעד רחב של עונשים, הכול בהתאם לכמות הסם ונסיבות החזקתו, ואולם, **בדרך כלל, העונש הדומיננטי הוא, עונש הנע ממאסר מותנה וקנס, ועד כמה חודשים מצומצם של עבודות שירות במקרים החמורים יותר** (ראו לעניין זה, ת"פ (שלום י-ם) 32879-04-19 **מדינת ישראל נ' חיזגילוב** [פורסם בנבו] (08.03.2020); ת"פ (שלום אש') 22715-06-17 **מדינת ישראל נ' אחלאקי** [פורסם בנבו] (13.01.2019); ת"פ (שלום ת"א) 26341-09-17 **מדינת ישראל נ' וקנין** [פורסם בנבו] (10.11.2019); ת"פ (שלום ק"ג) 21388-11-12 **מדינת ישראל נ' לגעלם** [פורסם בנבו] (18.07.2018); ת"פ (שלום י-ם) 24358-07-20 **מדינת ישראל נ' בן חמו** [פורסם בנבו] (11.04.2022); ת"פ (שלום ב"ש) 32946-11-17 **מדינת ישראל נ' טמזיט** [פורסם בנבו] (28.10.2020); ת"פ (שלום ק"ג) 17975-01-13 **מדינת ישראל נ' אסרף** [פורסם בנבו] (01.02.2018); ות"פ (שלום ק"ג) 21495-01-14 **מדינת ישראל נ' חמו** [פורסם בנבו] (13.09.2018)).
16. כאן אף אציין, כי גם לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל, ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ראו לעניין זה, ע"פ 5768/10 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (05.05.2009)). לבסוף, ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).
17. **כללם של דברים, לאחר שנתתי את דעתי לעיקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הריני לקבוע כי בגין מעשיו של הנאשם על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר מותנה לבין כמה חודשים מאסר (שיכול וירוצו בעבודות שירות).**
- ד. שאלת הסטייה לקולה מהמתחם; הארכת המאסר המותנה; וגזירת העונש המתאים לנאשם**
18. נגד הנאשם תלוי מאסר מותנה בן 5 חודשים לתקופה של 3 שנים מיום 13.12.2016 במסגרת ת"פ 40855-05-16 (מחוזי ב"ש), והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במהלך תקופה זו עבירה בניגוד לפק' הסמים מסוג עוון. והנה, הנאשם ביצע בתוך תקופת התנאי והורשע, בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, ומכאן שהמאסר המותנה האמור הינו בר הפעלה במקרה שלפנינו.
19. בשים לב למתחם העונש שנקבע לעיל, ולנוכח הוראות סעיפים 54 ו-56 לחוק העונשין, יוצא כי שאלות של סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם והארכת המאסר המותנה כרוכות במידה רבה זו בזו. בהינתן האמור, בית המשפט יפעל כדלקמן: תחילה, אבחן אם בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום אשר יש בהם כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם; לאחר מכן, וככל שהתשובה לשאלה הראשונה תהא בחיוב, אבחן אם מתקיימים בעניינו אותם טעמים מיוחדים אשר יכולים להצדיק את הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו.
20. כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, מקום שבו מצא בית המשפט כי הנאשם **השתקם או כי קיים סיכוי של ממש שישתקם בעתיד**, כי אז יהא הוא רשאי לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם. בהקשר זה - לא התעלמתי

- מעברו הפלילי של הנאשם (ראו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, סומן **ת/2**), המעלה כי בעברו של הנאשם **9** רישומים קודמים בין השנים 2002-2023 במגוון עבירות ובהן, עבירות אלימות, עבירות סמים, עבירות רכוש ומרמה, שבגינם הושתו על הנאשם מגוון עונשים ובהם כמה עונשי מאסר ממושכים וענישה נלווית.
21. עוד לא נעלם מעיניי **שהעבירה שבמוקד כתב האישום בוצעה לפני כארבע שנים**, עם זאת, את מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא לאותה ספירת זמן "טכנית" -אלא לכך שעסקינן בנאשם, שבפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, נמנע מלהיטיב את דרכיו ושב לבצע עבירות נוספות.
22. בעניין זה אף שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר בשים לב לפגיעה הכלכלית הכרוכה בכך ומבלי להתעלם מהעובדה כי הלה מרצה כעת עונש מאסר ואף הספיק לרצות כמה עונשי מאסר בפועל בעברו.
23. מנגד, ולקולה, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירה, מה שייתר את העדתם של העדים ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.
24. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם ובשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי אין מקום במקרה הנדון לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם וזאת לאחר שהשתכנעתי כי **לא קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמורים?**
25. בעניין זה עיקר מסקנתי נטועה באמור **בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם**. כך, שירות המבחן התרשם בתסקירו מיום 25.10.2023, כי מן הנאשם נשקפת **מסוכנות גבוהה** להישנות ביצוע עבירות. להערכתו זו הגיע השירות תוך שהביא בין מכלול שיקוליו את הנתונים הבאים: אירועי המשבר שחוה הנאשם מגיל צעיר (פטירת אביו) וקשייו להתמודד עם המשברים והשינויים שעבר בחייו, לרבות העלייה לישראל מה שהובילו להתחבר לחברה שולית ולהתנהג בדרך עבריינית ושולית הכוללת התמכרות עמוקה לסמים; ההערכה, לפיה התחברות הנאשם לחברה שולית היוותה עבורו מענה לצרכים רגשיים ולתחושות שייכות והיותו בעל ערך; ההתרשמות, לפיה במהלך השנים הנאשם מנהל אורח חיים המאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות אנטי סוציאליים, כפי שבא לכדי ביטוי בביצוען של עבירות פליליות והסתמנותה של מגמה רצידיוויסטית במהלך השנים; ההתרשמות מקשייו של הנאשם בהצבת גבולות, בדחיית סיפוקים ובריסון, סף תסכול נמוך ונטייה לפעול בתוקפנות, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בריבוי ביצוען של עבירות בתחום האלימות; ההתרשמות, לפיה הנאשם הינו אדם תלתי, בעל התמכרות עמוקה לסמים, המנהל לאורך השנים אורח חיים התמכרותי ועברייני, כשניכר כי ניסיונות טיפול העבר עד כה, לא הובילו לשינוי משמעותי בהתנהגותו וכעבור תקופה קצרה הוא שב למעורבות שולית ולשימוש בסמים; וההתרשמות מאפקט הרתעה מצומצם והעדר יכולת להפיק לקחים מניסיון העבר.
26. **בנוסף לאלו, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות פורמאלית על ביצוע העבירה; נטה למזער את חומרת מעשיו, בין היתר בשל תפיסתו, לפיה הוא לא פגע בסביבה שכן הסם היה מצוי בביתו הפרטי; הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית, המשליכה אחריות על גורמים חיצוניים, בכך שחלק גדול מהתיקים הפליליים שנפתחו בעניינו, בהם התיק הנוכחי, נפתחו בשל היותו לדבריו דמות מוכרת באשדוד בשל עברו הפלילי המכביד ושבגין אלה הוא זכה ליחס מפלה ונוקשה מצד גורמי המשטרה.**
27. עוד מסר שירות המבחן כי התחזקה התרשמותו מקשייו של הנאשם להימנע משימוש בסמים ולנהל אורח חיים נורמטיבי שכן וכעולה מדברי הנאשם העבירה הנדונה בוצעה סמוך לשחרורו ממאסרו האחרון. מה עוד, שנפתח כנגד הנאשם תיק פלילי נוסף בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית ביום 25.05.2023, כשגם בעניין זה הנאשם צמצם מאחריותו תוך ששירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתייחס באופן בוגר ואחראי למיוחס לו, בדומה להתייחסותו המטשטשת לכלל התיקים ולעברו הפלילי.
28. **בסופו של תסקיר, ובשל ההתרשמות מהנאשם כבעל דפוסי חשיבה עברייניים וקושי בהצבת גבולות פנימיים, כאשר גבולות חיצוניים אינם מהווים עבורו גורם מרתיע, נמנע השירות לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה מוחשית ומצבת גבולות. עוד מסר שירות המבחן כי ככל והנאשם יידון לעונש בדמות מאסר בפועל, אזי הנאשם יוכל להשתלב בטיפול ייעודי בתחום ההתמכרותיות במקום מאסרו.**

29. כך, שירות המבחן בתסקירו מיום 21.11.2023, שב על המלצתו העונשית וסבר כי בהעדר שיקולי שיקום והערכת המסוכנות הגבוהה הקמה בעניינו, אין מקום להמליץ על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.
30. בסיכומה של נקודה זו ייאמר, כי בסופו של יום הנאשם סרב ליטול חלק בהליכים שיקומיים במסגרת שירות המבחן, כך שאותו מוקד בעייתי, קווי אישיותו, ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירה לא אוינו. למרבה הצער, יוצא כי חרף הנזקקות הטיפולית שעלתה בעניינו, הדף הנאשם ברגל גסה את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן. משכך, ובהיעדר הליך טיפולי או שיקומי, הרי עודנו מקנן החשש שמא הלה יחזור לעבור עבירות מתחום הסמים, מה שבתורו עלול להוביל לביצוע עבירות נוספות מצדו.
31. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך ששירות המבחן, שהוא כידוע הגורם האמון על בחינת התקדמותו של הנאשם במישור השיקומי, התרשם ממכלול השיקולים והעריך בסופו של יום כי הנאשם אינו מצוי בתהליך שינוי משמעותי, ומשכך נמנע מלהמליץ לבכר בעניינו את שיקולי השיקום.
32. **כללם של דברים, ובהעדר שיקולי שיקום, מצאתי כי אין מקום לסטות לקולה בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם וכי יש לבכר במקרה זה את יתר השיקולים שבענישה בדמות גמול והרתעה.**
33. כמו כן, **אף מצאתי כי מקרהו של הנאשם אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק ללכת לקראתו כברת דרך נוספת ולהורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, וזאת מהשיקולים והנימוקים אשר פורטו לעיל, ולנוכח שיקולים נוספים שיפורטו מיד.**
34. כזכור, בא כוח הנאשם עתר כי בית המשפט יורה על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם בהיותה של העבירה אותה עבר הנאשם קלת ערך, ולראיה שינוי מדיניות הענישה שחל בחוק באשר לעבירה זו. כאן יצוין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה לעיוני מטעם ההגנה לעניין זה, אולם העיון בה נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, בת"פ (שלום פ"ת) 11919-01-19 **מדינת ישראל נ' פהימה** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (18.12.2019), שם המדובר היה בנאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפה-סתם של קטין ובית המשפט החליט לצד הטלת פיצוי והתחייבות, להאריך את המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם למרות שהוגש בעניינו של הלה תסקיר שלילי שנמנע מלהמליץ על כך. בית המשפט נימק את החלטתו, בין היתר בשל חלוף הזמן; העובדה שלא נפתחו לנאשם תיקים נוספים; שאף הנאשם הותקף במהלך האירוע ע"י המתלונן; ולאור המורכבות האישית של הנאשם כפי שנלמדה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בעניינו. וכל זאת בשונה מעניינו, מבחינת נסיבות העושה והמעשה; ואילו בעפ"ג (מחוזי מר') 47293-04-17 **מדינת ישראל נ' סאסי** [פורסם בנבו] (12.11.2017), שם אכן נדחה ערעור המדינה על חידוש המאסר המותנה שהוטל על נאשם שהורשע בעבירה של גידול 650 גר' סם מסוג קנבוס ובהחזקת 0.51 גר' חשיש לצריכה עצמית. יחד עם זאת, בית המשפט הדגיש במפורש כי מקרהו של הנאשם הינו בעל נסיבות חריגות, הכוללות, בין היתר, סיכויי שיקום חיוביים; החשש שהפעלת המאסר המותנה גם על דרך של עבודות שירות, תסב לנאשם נזק חמור ובלתי מידתי הן בהליך הטיפול והן ביכולתו של הלה לעבוד ולהתפרנס; העובדה שהנאשם לא חטא בגידול סם לצרכים החורגים משימוש הפרטי; ששלום הציבור לא יפגע בשל חידוש המאסר המותנה; ושהמאסר המותנה שנגזר על הנאשם מלכתחילה היה ארוך מדי. הנה כי כן, מדובר בנסיבות שונות מאלו שבעניינו, ולא מצאתי שניתן להקיש מהן לעניין שלפניי.
35. כידוע, מטרתו ותכליתו של עונש המאסר המותנה היא להרתיע את הנאשם מלשוב לסורו, והכלל הוא שמי שהפר את התנאי ייתן על כך את הדין בחומרה (ראו לעניין זה, רע"פ 5798/00 סעיד ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה (3) 1 (2001); ורע"פ 3021/14 **רוני ספיר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (13.05.2014)). יחד עם זאת, לכלל האמור קיים חריג, והכוונה לסעיף 56(א) לחוק העונשין, הקובע כי מקום שבו נאשם עבר עבירה (אחת) נוספת שיש בה כדי להפעיל את עונש המאסר המותנה, אך בית המשפט השתכנע כי קיימים טעמים להארכת התנאי וכי בנסיבות העניין לא יהיה זה מוצדק להפעילו - כי אז הוא רשאי להורות על הארכת תקופת התנאי או חידושה.
36. בעניין זה, אומצה בפסיקתו של בית המשפט העליון הגישה, לפיה שיקול דעתו של בית המשפט בשאלת הארכת המאסר המותנה צריך להתמקד "**במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה**" (ראו לעניין זה, רע"פ 7391/08 **יוסף מחאג'נה**

- נ' **מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (14.09.2009). כן ראו למשל, רע"פ 4902/14 **בן צבאן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (16.07.2014); ורע"פ 2801/14 **קניבי מראד נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (01.05.2014).
37. בעניינינו, להתרשמותי הפעלת המאסר המותנה, לא תסב לנאשם נזק חמור ואין משמעות הדבר כי בכך תהיה קטיעת הליך טיפולי שבעיצומו הלה מצוי כעת, שכן (וכאמור זה מכבר), הנאשם סירב ליטול חלק בהליכים שיקומיים חרף הנזקקות הטיפולית שעלתה בעניינו. **מכל הטעמים האמורים, מצאתי טעם רב בהמלצת שירות המבחן, לפיה אין בנמצא נימוקים המצדיקים להורות על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם.**
38. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי ביום 26.07.2018, פורסם ברשומות חוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת - הוראת שעה), התשע"ח-2018 (החוק נכנס לתוקף ביום 01.04.2019 - נ.ש.מ.), ובו שונתה מדיניות הענישה בעבירה של צריכת סם מסוג קנבוס לשימוש עצמי. הנה כי כן, כיום מדובר בעבירה מנהלית שהעונש העומד לצדה הוא קנס- הא ותו לא. יוצא אם כך, שלו הנאשם היה עובר עבירה זו היום הוא לא היה מואשם בגינה.
39. לא זו בלבד, אלא, שכעולה מרישומי הפלילי של הנאשם (**ת/1**) על פני הדברים הנאשם יכול היה לצרף תיק זה לתיק אחר שהתנהל נגדו (ושבגינה הלה נתון במאסר). כשהדעת נותנת כי לו היה הנאשם מצרף תיק זה אזי המאסר המותנה לא היה מופעל במלואו.
40. באשר לשאלה האם יש להפעיל את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם בחופף או במצטבר לעונש המאסר שאותו מרצה הנאשם כעת, הרי שסעיף 58 לחוק העונשין שתכליתו היא תכלית הרתעתית, קובע כי- **58. מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, יישא, על אף האמור בסעיף 45, את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות.**
- מכאן, שככלל, עונשי מאסר מותנים יופעלו במצטבר ולא בחופף, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו (ראו לעניין זה, ע"פ 645/09 **טאייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.01.2010); ע"פ 10228/05 **רובאעי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.06.2006)). ברוח זו, לא אחת נקבע בפסיקה כי על בית המשפט לבחון את נסיבות וחומרת העבירה שבגינה נותן הנאשם את הדין, שמהווה שיקול בטעמים המצדיקים הפעלת עונש מאסר מותנה במצטבר או בחופף. כך, ברע"פ 4935/12 **עמאר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.01.2013) נקבע בין היתר כי **צבירתם של מספר עונשים תתאים בעיקר לסיטואציה שבה חומרתן המופלגת של העבירות מחייבת כי העונשים ירוצו במצטבר** (עוד בעניין זה ראו, ע"פ 3869/09 **סלימן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (28.12.2009); ע"פ 4654/03 **וולידי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.06.2006); ע"פ 4716/12 **מדינת ישראל נ' דטסה** [פורסם בנבו] (06.06.2013); עפ"ג (מחוזי חיפה) 16297-07-14 **מדינת ישראל נ' גנאם** [פורסם בנבו] (18.09.2014); ות"פ (מחוזי חיפה) 30669-06-16 **מדינת ישראל נ' קוזלוב** [פורסם בנבו] (06.12.2016).
41. **ומן התם אל הכא**, באיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, ולהעדר המוטיבציה שהלה הביע להתגייס לכל הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן מחד גיסא, ומבלי שהתעלמתי משינוי מדיניות הענישה שחל בעבירה שאותה עבר הנאשם וכי כיום מדובר בעבירה מנהלית **שאינה עבירה שחומרתה מופלגת** מאידך גיסא, מצאתי בתחילת הדרך כי עניינו של הנאשם אינו מצדיק כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו יופעל במלואו בחופף לעונש אותו ריצה הנאשם במעמד הטיעונים לעונש. עם זאת, ומצד שני, מצאתי כי לא יאה זה צודק למצות עם הנאשם את הדין ולהורות על הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו במלואו במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה הנאשם אותה עת.
42. עם זאת, לאחר שהוברר בתחילת הדין היום כי הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר שהושת עליו עת התקבל הערעור שהגיש בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע במסגרת ע"פ 10243-09-23 מיום 12.12.2023, מצאתי, ולו לפני משורת הדין, ובאיזון של דברים, בשקלול כלל הנתונים שנפרשו לפניי כי בנסיבות הייחודיות של המקרה הנדון יאה זה מידתי להסתפק בעניינו של הנאשם בחידוש המאסר המותנה התלוי כנגדו.

43. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. הנני מורה על חידוש המאסר המותנה בן 5 החודשים מת"פ 40855-05-16 (מחוזי ב"ש) מיום 13.12.2016 - למשך שנתיים נוספות.

ב. קנס בסך 1,200 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 4 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 30 יום מהיום.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

10. ניתן בזאת צו להשמדת המוצג - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ד, 18 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.